

**ИЧКИ ИШЛАР ОРГАНЛАРИ ТОМОНИДАН ТЕЗКОР-ҚИДИРУВ
ТАДБИРЛАРИНИ ЎТКАЗИШНИ ҚОНУНЧИЛИК БИЛАН
ТАЪМИНЛАШ ХУСУСИЯТЛАРИ**

*Рахимхўжаев Рустам Нишинхўжаевич
Тезкор-қидирув фаолияти кафедраси бошлиги
Сафаров Эркин Насиллоевич
ИИВ Академияси Магистратура тингловчиси*

Аннотация: Мақолада тезкор-қидирув фаолиятида, хусусан, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш соҳасидаги ҳуқуқий муносабатлар билан боғлиқ муаммоларни назарий жаҳатлари ўрганилган ва тадбирларни ўтказишнинг қонунчилик билан таъминлаш хусусиятларига тўхталиб ўтилган.

Калит сўзлар: Тезкор-қидирув фаолиятининг принциплари, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш асослари ва шартлари, амалга оширувчи органларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятлари.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Шавкат Мирзиёевнинг “...қонунларнинг тўлиқлиги, ҳаётйлиги ва тўғридан-тўғри амалга ошириш механизмларига эга экани ҳақида сўз юритганда, бу борада ҳали кўп иш қилишимиз кераклигини таъкидлаш зарур[1], деган фикрларидан келиб чиқадиган бўлсақ, ҳақиқатан ҳам тезкор-қидирув тадбирларини тартибга солувчи қонунларда муайян бўшлиқлар бўлиб, улар қонунчилик билан таъминлашга салбий таъсир этиши мумкин. Шунинг учун ҳам қонунчиликдаги бўшлиқларни тўлдириш ва ҳуқуқий таъминлаш мақсадида бир қатор қонунлар қабул қилинмоқда.

Жумладан, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиша фуқароларнинг ҳуқуқ ва эркинликларига риоя этилишини қонунчилик билан таъминлаш мақсадида қабул қилинган Тезкор-қидирув фаолияти тўғрисидаги қонунни бунга мисол сифатида қўрсатишими мумкин. Ушбу қонун нафақат тезкор-қидирув фаолияти масалаларини ҳал этишда тегишли тадбирларни амалга оширишнинг ҳуқуқий кафолати сифатида хизмат қилимоқда, балки жиноятларнинг олдини олиш, уларни аниқлаш ва фош этишда мазкур фаолият катта аҳамиятга эга эканлигини кўрсатиб бермоқда.

Конунда (3-м) тезкор-қидирув фаолияти тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш орқали амалга оширилади деган нормани, шунингдек, олимларнинг “Тезкор-қидирув тадбирлари институти тезкор-қидирув қонунчилигини амалга ошириш механизми ҳисобланиб, қонуннинг ўзаги, яъни асосий қисмини ташкил этади”[2] деган фикрларини таҳлил қилиш бизга тезкор-қидирув фаолияти фақат

тезкор-қидирув тадбирлари орқали амалга оширилиши мумкинлиги ҳақида хулоса чиқариш имконини беради. Шунинг учун ҳам ИИО томонидан тезкор-қидирув тадбирларини ўтказишни қонунчилик билан таъминлаш муаммосига тўхталиб ўтиш даркор.

ИИО томонидан тезкор-қидирув тадбирларини ўтказишни қонунчилик билан таъминлаш деганда қонунчилик билан тартибга солиш назарда тутилган бўлиб, “қонунчилик” сўзи ижтимоий муносабатларни тартибга соловчи ҳуқуқий нормалар йифиндиси[3] ёки муайян давлатда амалда бўлган маълум бир соҳани тартибга соладиган норматив-ҳуқуқий ҳужжатлар йифиндиси[4], “тартибга солиш” эса “тартибга солмоқ” атамасидан олинган бўлиб, бирор нарсани тартибли ҳолатга келтирмоқ[5] деган маънони англатади.

Бундан тезкор-қидирув тадбирларини ўтказишни қонунчилик билан тартибга солиш ушбу фаолият билан боғлиқ ижтимоий муносабатларни тартибга соловчи нормаларни ўзида мужассам этган норматив-ҳуқуқий ҳужжатлар йифиндисини англатишини тушунишимиз мумкин.

Юқоридагиларни таҳлил қилиш орқали тезкор-қидирув тадбирларини қонунчилик билан тартибга солишга қўйидагича таъриф бериш мумкин: “*Тезкор-қидирув тадбирларини қонунчилик билан тартибга солиш – мазкур соҳада юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларни тартибга соловчи нормаларни ўзида қамраб олган ҳалқаро шартномалар, қонулар, қонуности ва идоравий норматив-ҳуқуқий ҳужжатларда тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш асослари, шартлари, ташкил этиш ва тактикаси, натижаларини расмийлаштириш, шунингдек, ҳамкорликда тадбирларни амалга ошириш механизмининг белгиланишидир*”.

Махсус адабиётларни ўрганиш шуни кўрсатадики, тезкор-қидирув фаолиятида, хусусан, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш соҳасидаги ҳуқуқий муносабатлар билан боғлиқ муаммолар назарияда етарли даражада ўрганилмаган. Айни пайтда тезкор-қидирув фаолиятининг вазифаларини ҳал этиш учун тезкор бўлинмалар фаолиятида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларни ўрганиш муҳим[6] бўлиб, айниқса, жамият тараққиётининг ҳозирги босқичида жуда долзарбdir. У. Тожихонов таъкидлаганидек, ижтимоий муносабатларни, ижтимоий гурухлар ва шахсларнинг хулқ-атворини тартибга солища ҳуқуқнинг ролини ошириш жараёни ҳуқуқнинг ҳалқ сиёсати, манфаатлари ва иродасини ифодалаш ҳамда амалга ошириш воситаси эканлигидан келиб чиқади. Бу имкониятда нафақат ҳуқуқий нормалар мажмуи, балки жамоатчилик билан муносабатларни тартибга солиш функциясини бажаришга қодир бўлган мураккаб динамик ижтимоий тизим ҳамда турли ижтимоий жараёнларни илмий асосланган бошқариш табиийдир[7].

Шуни таъкидлаш керакки, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказишдаги хуқуқий муносабатларни ўрганишнинг долзарбилиги тезкор бўлинмалар ва уларнинг фаолиятини тартибга солувчи хуқуқий нормаларнинг ҳаракат механизмини қайта кўриб чиқиши ҳамда тушуниш учун муҳимлиги билан белгиланади. Юридик адабиётларда хуқуқий муносабатлар билан боғлиқ турлича қарашлар мавжуд. Шунга қарамай уларнинг барчасига хос умумий хусусиятларни ажратиб кўрсатиш мумкин. *Биринчидан*, хуқуқий муносабатлар ва хуқуқ нормаларининг ўзаро боғлиқлиги, иккинчидан, субъектив хуқуқ ва юридик мажбуриятлар шаклидаги хуқуқий муносабат иштирокчилари ўртасидаги алоқанинг кўринишлари, учинчидан, хуқуқий муносабат иштирокчиларининг хуқуқ ва мажбуриятлари бажарилишини таъминлаш учун давлатнинг мажбурловчи кучидан фойдаланиш кафолати[8].

Тезкор бўлинмалар фаолиятини таҳлил қилиш иштирокчилар ўртасидаги муносабатлар, уларнинг хуқуқ ва мажбуриятлари кўплигини кўрсатади[9]. Бу муносабатлар орасида жиноятчиликка қарши курашишда тезкор-қидирув фаолиятининг куч, восита ва тадбирларидан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган энг асосийларини ажратиб кўрсатиш лозим. Бошқа барча муносабатлар фақат улар билан боғлиқ ҳолда ва уларнинг муваффақиятли ҳал қилинишига кўмаклашиш учун пайдо бўлади.

Тезкор-қидирув тадбирлари иштирокчилари ўртасида вужудга келадиган фактик муносабатларни ўрганиш улар хуқуқий муносабатларнинг асосий белгиларини ўз ичига олган, деган хulosага келиш имконини беради. Шундай қилиб, кўриб чиқилаётган муносабатлар ижтимоий муносабатларнинг бир қисми бўлиб, хуқуқий нормалар асосида юзага келади, тарафларнинг субъектив хуқуқ ва мажбуриятлари орқали амалга оширилади, юридик фактлар мавжудлигига келиб чиқади, ўзгаради ва тутатилади, давлат ҳимоясида бўлади. Ушбу белгиларнинг ўзига хос хусусиятлари ҳақида гапирганда, давлат норматив ҳужжатларни қабул қилиб, тезкор-қидирув фаолиятининг таркибий қисми сифатида тезкор-қидирув тадбирларини тартибга солишга интилади, хуқуқий нормалар тизими, уни ўтказишга ваколатли шахслар доирасини чеклайди, уларнинг ҳаракатларига хуқуқий характер беради ва шу билан тегишли ижтимоий муносабатларни келтириб чиқаради. Бу билан давлат объектив зарур ижтимоий муносабатларни тартибга солиш бўйича ўз иродасини ифода этади. Хуқуқий нормалар, ўз навбатида, тезкор-қидирув муносабатларига унинг иштирокчилари онги ва иродаси орқали таъсир кўрсатади[10].

Шу муносабат билан тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган хуқуқий муносабатларнинг моҳияти қонун устуворлиги билан тартибга солинадиган ижтимоий муносабатларнинг вужудга келишидир.

Хуқуқий муносабатлар – муайян тузилишга эга бўлган мураккаб ҳосилалардир. Асосий элементлариға қуйидагилар киради: субъектив хуқуқлар, юридик мажбуриятлар, субъект ва объект. Хуқуқий муносабатларнинг пайдо бўлиши, уларнинг ўзгариши ва тугатилиши юридик фактлар бўлган ҳуқуқ нормаларида назарда тутилган муайян шарт-шароитлар мавжудлигида юз беради. ИИОнинг тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш соҳасидаги ҳуқуқий муносабатлар икки турга бўлинади: тартибга солувчи ва ҳимоя қилувчи (ҳуқуқни муҳофаза қилувчи).

Тезкор-қидирув тадбирларига тайёргарлик қўриш жараёнида вужудга келадиган ҳуқуқий муносабатларга тартибга солувчи сифатида қаралиши лозим. Дарҳақиқат, тезкор бўлинмалар, ИИОнинг бошқа хизматлари ҳамда бошқа органлар ўртасидаги ҳуқуқий муносабатларнинг мазмунини таҳлил қиласак, унда ушбу ҳуқуқий муносабатлар тартибга солувчи (ҳуқуқий ташкил этиш) функцияни бажариши шубҳасизdir.

Бироқ аксарият ҳолларда жиноятчиликка қарши курашда ўтказиладиган тезкор-қидирув тадбирларида куч, восита ва усулларидан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатлар ҳуқуқни муҳофаза қилиш ҳисобланади. Улар ва тартибга солувчи ўртасидаги фарқ шундаки, уларнинг юзага келиши учун ноқонуний ҳаракатлар, давлат органининг мажбурий иштироки бўлиши керак, уларнинг юзага келиши ва келишилган оқибатларнинг бошланиши, муайян босқичма-босқич амалга оширилиши учун субъектларнинг ўзаро розилиги керак эмас. Бундан ташқари, улар ўзларининг мақсадлари билан тартибга солишдан фарқ қиласди. Тартибга солувчи айрим субъектларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятларини белгилашга мўлжалланган бўлса, ҳуқуқни муҳофаза қилувчи, аввало, фуқаролар, давлат органлари ва жамоат ташкилотларининг қонуний манфаатларини жиноий тажовузлардан ҳимоя қилишга қаратилган. Демак, иккинчиси ҳимоя вазифасини бажаради, чунки улар жиноятларнинг олдини олиш ва аниқлашни амалга оширувчи маҳсус ваколатли шахсларнинг муайян ҳуқуқ-тартибот фаолияти натижасида шаклланади.

Тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида вужудга келадиган ҳуқуқий муносабатлар ҳам уларнинг бир хил эмаслиги билан тавсифланади (тезкор бўлинмалар – назоратдаги шахс, тезкор ходим – кўмаклашувчи шахс ва бошқ.). Бу ҳуқуқий муносабатларнинг ҳар бири ўз навбатида алоҳида ҳуқуқий муносабатларни ўз ичига олади. Масалан, жиноятни аниқлаш мақсадида ўтказиладиган тезкор-қидирув тадбирларида қуйидаги ҳуқуқий муносабатлар вужудга келади: фуқаролар билан ҳамкорлик қилиш; жиноят содир этишда асосли гумон қилинаётган шахсларни аниқлаш; тезкор текширув, тезкор-қидирув иш юритув ишларини юритиш ва бошқалар тўғрисида.

ИИО томонидан тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган хуқуқий муносабатлар кўп тизимли ва кўп субъектлидир. Ушбу тизимнинг барча хуқуқий муносабатлари жиноятчиликка қарши курашда тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнини тартибга солишга қаратилган нормаларни амалга ошириш асосида вужудга келади: шахслар ва фактларни аниқлаш; шахсларнинг жиноий фаолияти тўғрисидаги маълумотларни тўплаш, тизимлаштириш, таҳлил қилиш; профилактик ҳисобга олинган шахсларни тезкор кузатиш; йифмажилларни юритиш; шахсларнинг жиноий ҳаракатларини ҳужжатлаштириш; тайёрланаётган ва содир этилаётган жиноятларни бартараф этиш учун тезкор-қидирув тадбирларида тезкор-қидирув фаолиятининг куч, восита ва усулларидан фойдаланиш; суриштирув, тергов органларидан ва суддан яшириниб юрган, жиноий жазодан бўйин товлаётган шахсларни, бедарак йўқолган шахслар ва қонунчиликда назарда тутилган ҳолларда бошқа шахсларни қидиришни амалга ошириш учун тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларидан фойдаланиш.

Шуни таъкидлаш лозимки, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган хуқуқий муносабатлар жиноят хуқуқи, жиноят процесси, маъмурий хуқук ва хуқуқни муҳофаза қилиш фаолиятининг бошқа турлари жараёнида вужудга келадиган муносабатлар билан чамбарчас боғлиқдир. Жиноятчиликка қарши курашда тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларидан фойдаланишдан келиб чиқадиган хуқуқий муносабатлар масалаларини янада тўлиқроқ ёритиш учун ушбу хуқуқий муносабатларнинг субъектларини кўриб чиқиш лозим.

Маълумки, хуқуқий муносабатлар ҳар доим аниқ шахслар, яъни субъектлар ўртасида шаклланади, уларга одатда, хуқуқий ҳужжатлар нормалари билан тартибга солинадиган муносабатларнинг иштирокчилари бўлиш имконияти ёки қобилияти берилади, яъни, хуқуқларга эга бўлиш ва муайян вазифаларни бажариш. тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш амалиётини таҳлил қилиш шуни кўрсатадики, кўриб чиқилаётган хуқуқий муносабатларнинг субъектлари, биринчи навбатда, тезкор бўлинмалар ва ушбу бўлинмаларнинг тезкор ходимлари; хуқуқни муҳофаза қилувчи органлар; кучлар, воситалар ва усуллар қўлланилган шахслар; ташкилот ва муассасалар мансабдор шахслари; турли ҳолатлар туфайли кўмаклашувчи шахс сифатида тезкор-қидирув фаолияти соҳасида фойдаланилган фуқаролар; ИИОнинг тезкор-қидирув функцияларига эга бўлмаган ходимлари ва бўлинмалари.

Шу билан бирга, уларнинг барчаси бир-биридан хуқуқий ҳолати, ваколатлари, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш хусусияти, хуқук ва мажбуриятлари, тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларидан фойдаланишдаги роли, ўрни ва мақсади билан фарқ қиласди.

Уларнинг баъзилари ҳокимият ваколатига эга бўлиб, жиноятчиликка қарши курашда кучлар, восита ва усуллардан фойдаланишга чақирилади, бошқалари эса бу жараённинг барча босқичларида иштирок этиб, барқарор мавқени эгаллайдилар. Улар орасида ушбу жараённинг босқичларидан бирида ёки фақат алоҳида тезкор-қидирув тадбирларида қатнашадиганлар ҳам бор[11].

Т.Р. Сайтбаев барча субъектлар бир хил ҳуқуқ ва мажбуриятларга эга эмаслигини, улар бир хил даражада тезкор-қидирув функцияларини бажармаслигини жуда тўғри таъкидлаган. У субъектларни фарқлаш зарурлигини асослайди, бу эса унинг фикрига кўра, уларнинг моҳиятини янада чуқурроқ очиб бериш ва ҳар бирининг тезкор-қидирув функцияларини бажаришдаги ролини кўрсатиш имконини берибгина қолмай, балки тезкор-қидирув фаолиятини ҳуқуқнинг мустақил тармоғи сифатида аниқ белгилаш ва тегишли фанлардан ажратишга ёрдам беради.

Тезкор ходимлар фаолиятнинг субъекти, бу жараённи тартибга солувчи ҳуқуқ нормалари билан эътироф этилган ҳуқуқ ва мажбуриятларнинг потенциал ташувчиси бўлиб, аниқ ҳуқуқий муносабатлар субъекти – бу тезкор-қидирув тадбирларида муайян мавқени эгаллаган шахсdir (тезкор-қидирув тадбирларини ташкил этаётган ёки тадбир ташаббускори бўлган тезкор ходим; тадбир иштирокчиси бўлган кўмаклашувчи шахс ва бошк.).

Ҳар қандай ҳуқуқий муносабатларнинг элементларидан бири обьектdir. Объект деганда, кўриб чиқилаётган ҳуқуқий муносабатлар субъектларининг ҳаракатлари нимага қаратилганлиги ёки нима билан боғлиқ эканлиги тушунилади. Объектни ўрганиш ёрдамида муайян ҳуқуқий муносабатларнинг ҳуқуқий табиатини, унинг субъектларини тушуниш ва ҳуқуқий муносабатларни таснифлаш мумкин.

Бизнингча, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш давомида вужудга келадиган ҳуқуқий муносабатлар обьектларининг икки категориясини ажратиб кўрсатиш зарур. Улардан биринчиси – бу ҳуқуқий муносабатларнинг барча мажмуи томонидан кўрсатилган умумий обьект; иккинчиси маълум – аниқ ҳуқуқий муносабатлар ёрдамида ва маҳсус деб аталади. Тезкор-қидирув тадбирлари давомида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларнинг умумий обьекти жиноят-ҳуқуқий муносабатлардир. Жиноятчиликка қарши курашда тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларидан фойдаланиш жараёнида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларнинг умумий обьекти, жиноят-процессуал ҳуқуқий муносабатлар бир хил бўлса, яъни, у тўғри келса, алоҳида, ўзига хос ҳуқуқий муносабатларнинг маҳсус обьектлари одатда бошқача бўлади.

Тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш давомида вужудга келадиган ўзига хос ҳуқуқий муносабатларнинг маҳсус обьекти субъектнинг ҳаракати нимага

қаратилган бўлса шу ҳисобланади. Айтиш мумкинки, махсус объект – жиноятчиликка қарши курашнинг аниқ вазифаларини ҳал этиш бўйича ўтказилган маълум бир тезкор-қидирув тадбирларининг натижасидир.

Тезкор-қидирув тадбирларида ҳуқуқий муносабатларни янада тўлиқроқ ёритиш учун ушбу фаолиятда ҳуқуқий муносабатларнинг табиатини кўриб чиқиши зарур кўринади. Махсус адабиётларда илгари тезкор аппаратларнинг кўп қиррали фаолияти жараёнида вужудга келадиган ҳуқуқий муносабатларнинг ҳуқуқий табиатини ўрганишга уринишлар қилинган.

А.Г. Лекарь ва Д.В. Гребельский тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларидан фойдаланиш жараёнида вужудга келадиган муносабатларни ўз ҳуқуқий табиати билан маъмурий-ҳуқуқий жихатдан, биринчи навбатда, бу муносабатларнинг яширин хусусияти билан асослаб берди[12].

Юридик адабиётларда ҳар қандай ҳуқуқий норма ҳуқуқий муносабатлар шаклида амалга оширилади, деган фикр мавжуд. Ушбу қоида ва жиноят-процессуал қонунчилигида тезкор-қидирув фаолиятининг кучлари, воситалари ва усулларини қўллаш бўйича тезкор аппаратларнинг фаолиятини ҳуқуқий тартибга солиш асосида Н.И. Сидоренко кўриб чиқилаётган ҳуқуқий муносабатларнинг ҳуқуқий табиати билан процессуал эканлигини таъкидлаган[13].

В.Г. Каримов процессуал иш юритиш, яъни қўзғатилган жиноят иши мавжуд бўлган тақдирда тезкор-қидирув тадбирларини амалга ошириш жараёнида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларни фақат процессуал деб ҳисблайди[14].

Юқоридагиларни таҳлил қилиб, хулоса қиладиган бўлсак, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган ҳуқуқий муносабатларнинг хусусияти ва моҳияти масаласи ҳали етарли даражада ўрганилмаган ва шунинг учун ҳам у мунозаралидир. Бизнингча, мавжуд барча ёндашувлар тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган муносабатларнинг ҳуқуқий табиатини бир неча сабабларга кўра аниқ ёритиб беришга имкон бермайди.

Биринчидан, тезкор-қидирув тадбирларини ўтказиш жараёнида юзага келадиган ижтимоий муносабатлар мураккаб ва кўп қиррали хусусиятга эга бўлиб, пайдо бўлиши, ривожланиши ҳамда тутатилиши жиноятларнинг олдини олиш, фош этиш ва яширинган жиноятчilarни қидириш учун ўзига хос кучлар, воситалар ҳамда усулларни қўллаш билан боғлиқ[15]. Бу муносабатлар юқорида кўрсатиб ўтилган ҳуқуқ тармоқларидан бирортасини тартибга солишнинг алоҳида тизими билан тўла қамраб олинмайди ва шунга кўра, улар маъмурий-

хуқуқий, процессуал, меҳнат ёки бошқа хуқуқий муносабатларга бирдек киритиш мумкин эмас.

Иккинчидан, хуқуқ назариясида хусусий шартнинг мажбурий мавжудлиги тўғрисида умумий қабул қилинган қоида – хуқуқий муносабатнинг пайдо бўлиши учун юридик факт мавжуд[16]. Махсус адабиётларда тезкор-қидириув фаолиятининг куч, восита ва усулларидан фойдаланиш жараёнида юридик фактлар юзага келишига доир қоидалар кўрсатилган. Одатда, тезкор бўлинмалар фаолиятидаги хуқуқий муносабатлар ривожланишнинг турли босқичларида бўлиши мумкин бўлган жиноят билан боғлиқ бўлган у ёки бу даражадаги юридик фактлар натижасида пайдо бўлади. Масалан, агар жиноят содир этилган ёки тайёрланаётган бўлса, юридик фактларни иродавий асосда таснифлашга мувофиқ, у ноқонуний ҳаракат – жиноятдир. Агар жиноят фақат режалаштирилаётган бўлса, ноқонуний (қонунга зид) ҳолат юридик факт бўлади. Қонунга асосланган тезкор бўлинмаларнинг қарама-қаршилигига ноқонуний ҳолат ёки қонунга зид ҳаракат қарши бўлган ҳолларда (тезкор қузатув ёки тезкор ишлов йиғмажилди юритилади) тезкор-қидириув хуқуқий муносабатлар вужудга келади[17].

Учинчидан, жиноятчиликка қарши курашда ўз ихтиёридаги кучлар, воситалар ва усулларни қўллаш бўйича тезкор аппаратларнинг фаолияти норматив ҳужжатларнинг муайян тизими билан тартибга солинади, асосан, турли хуқуқ соҳалари, шунга кўра, уларга хос муайян хуқуқий муносабатларни юзага келтиради. Масалан, конституциявий хуқуқ фақат махсус ваколатли давлат органлари ва шу органлар ходимлари томонидан амалга оширилиши мумкин бўлган махсус тезкор-қидириув функциясининг мавжудлигини эътироф этади[18]. Жиноят-ижроия хуқуқи жазони ижро этиш муассасаларида тезкор-қидириув фаолиятини амалга оширишни тартибга солади[19]. Шундай қилиб, кўриб чиқилаётган фаолият хуқуқий муносабатларининг хуқуқий табиати ҳакида гапирганда, маъмурий-хуқуқий, жиноий-хуқуқий, процессуал, меҳнат ва конституциявий-хуқуқий, жиноий-ижроия ва тезкор-қидириув хуқуқий муносабатлар билан бирга тезкор-қидириув тадбирларини ўтказиш жараёнида пайдо бўлишини таъкидлаш мумкин.

Юқорида қайд этилганлар тезкор-қидириув тадбирларини ўтказиш жараёнида махсус хуқуқий муносабатлар мавжуд деган хulosага келиш имконини беради, яъни: тезкор-қидириув фаолиятининг ажралмас қисми сифатида тезкор бўлинмаларнинг ушбу фаолиятига хос; юридик фактлар (ноқонуний ҳаракатлар ва қонунга зид ҳолатлар) натижасида келиб чиқадиган; турли хуқуқ соҳалари норматив ҳужжатларининг мураккаб тизими доирасидан келиб чиқсан ҳолда, тезкор-қидириув хуқуқи тизими янги шакллана бошлаганлиги сабабли; конституциявий-хуқуқий, жиноят-хуқуқий, жиноят-

процессуал, жиноят-ижроия ва бошқа ҳуқуқий муносабатларга нисбатан ёрдамчи ролни бажариш; тезкор-қидирув фаолияти учун ҳал қилувчи аҳамиятга эга, чунки улар асосан тезкор-қидирув тадбирларини ўtkазиш билан амалга оширилади.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. ¹ Мирзиёев Ш.М. Қонун устуворлиги ва инсон манфаатларини таъминлаш – юрт тараққиёти ва ҳалқ фаровонлигининг гарови // Миллий тараққиёт йўлимизни қатъяят билан давом эттириб, янги босқичга кўтарамиз. Ж. 1. – Т.: Ўзбекистон, 2017. – 592 б.
2. ¹ Закиров Б.Э., Каримов В. «Тезкор-қидирув фаолияти тўғрисида»ги қонунда инсон ҳуқуқ ва эркинликларини таъминлаш. Ўзбекистон Республикаси ИИВ Академияси ахборотномаси. – 2013. №1. – Б. 25.
3. ¹ Юридик лугат – Миллий ҳуқуқий интернет портали // Электрон манба: URL: <https://huquqiyportal.uz/dictionary> (мурожаат вақти: 06.03.2023).
4. ¹ QOMUS.INFO // Электрон манба: URL: <https://qomus.info/encyclopedia/cat-q/qonunchilik-uz/> (мурожаат вақти: 04.03.2023).
5. ¹ Ўзбек тилининг изоҳли луғати: 5 жилдли: 80.000 дан ортиқ сўз ва сўз бирикмаси. Ж. IV Т-Тартибли / Тахрир ҳайъати: А.Мадвалиев (раҳбар) ва бошқ. Ўз. Рес. ФА Тил ва адабиёт ин-ти. – Т.: “Ўзбекистон миллий энциклопедияси” Давлат илмий нашриёти, 2006. – Б. 687.
6. ¹ Лукашов В.А. Правовые и организационно-тактические проблемы советского уголовно розыска: Автореф. дис ... д-ра юрид. наук. – М., ВШ МВД СССР, 1972, – С. 22.
7. ¹ Таджиханов У. Методологические проблемы права // Закон. Человек. Государство. – Т., 1997. – С. 49.
8. ¹ Сайдов А.Х., Таджиханов У., Одилкориев Х. Давлат ва ҳуқуқ асослари. – Т., 2002. – С. 396-398.
9. ¹ Едгоров Х.Ж., Пулатов Т.Ю. К вопросу о правоотношениях в оперативно-розыскной деятельности // Жиноятчиликка қарши курашда оператив қидирув фаолияти назарияси ва амалиёт. – Т., 2005. – С. 28.
10. ¹ Маркушин А.Г. Теоретические основы оперативно-розыскной деятельности и ее правовое регулирование. – Нижний Новгород, 1992. – С. 26-27.
11. ¹ Саитбаев Т.Р. О природе правоотношений возникающих в процессе осуществления оперативно-розыскной деятельности органов внутренних дел // Вопросы совершенствования деятельности оперативных аппаратов органов внутренних дел в борьбе с преступностью. – Т., 2000. – С. 3-10.
12. ¹ Лекарь А.Г., Гребельский Д.В. О новой программе курса «Оперативно-розыскная деятельность органов охраны общественного порядка // Труды ВШ МООП РСФСР. – М., 1963. – Вып. 3с. – С. 18.

- 13.¹ Сидоренко Н.И. Правоотношения в оперативно-розыскной деятельности органов внутренних дел. – Киев, 1988. – С. 31-32.
- 14.¹ Каримов В. Ички ишлар органлари оператив-қидирув фаолиятида қонунийликни таъминлаш. – Т., 1999. – 124 б.
- 15.Рахимхўжаев, Р. Н., & Якубов, Х. Ш. (2024). ТЕЗКОР-ҚИДИРУВ ТАДБИРИНИНГ НАЗАРИЙ ЖИҲАТЛАРИ ТАҲЛИЛ. Yangi O'zbekiston taraqqiyotida tadqiqotlarni o'rni va rivojlanish omillari, 8(2), 275-280.¹
- 16.Алексеев С.С. Проблемы теории права. – Свердловск, 1972. – С. 343.
- 17.¹ Саитбаев Т.Р. Теоретические и правовые основы оперативно-розыскной деятельности органов милиции. – Т., 2003. – С. 101-102.
- 18.¹ Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси // Электрон манба: <https://lex.uz/docs/20596> (мурожаат вақти: 16.08.2020).
- 19.¹ Ўзбекистон Республикаси жиноят-ижроия кодекси // Электрон манба: <https://lex.uz/docs/163629> (мурожаат вақти: 15.07.2021).